

**ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ДУХОВОЇ МУЗИКИ В КОНТЕКСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖЖЯ**

THE HISTORY OF FORMATION
AND DEVELOPMENT PROSPECTS
OF WIND MUSIC IN THE CONTEXT
OF NATIONAL CULTURE
OF UKRAINE AND ABROAD
COUNTRIES

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Rivne State Humanitarian University
Department of wind and percussion instruments of RSHU**

**THE HISTORY OF FORMATION
AND DEVELOPMENT PROSPECTS OF WIND MUSIC
IN THE CONTEXT OF NATIONAL CULTURE
OF UKRAINE
AND ABROAD COUNTRIES**

The collection of scientific works

Vol. 17

**Rivne
2025**

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра духових та ударних інструментів РДГУ**

**ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ДУХОВОЇ МУЗИКИ В КОНТЕКСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ТА ЗАРУБІЖЖЯ**

Збірник наукових праць

Випуск 17

**м. Рівне
2025**

УДК 780.8 : 780.64

I – 90

Збірник наукових праць зареєстровано Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення, рішення від 25.01.2024 № 183, Ідентифікатор медіа R30-02251.

Збірник наукових праць видається з 2006 року.

Друкується за ухвалою Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 4 від 1 травня 2025 р.)

Редакційна колегія:

Цюлюпа С.Д. – заслужений діяч мистецтв України, кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв РДГУ, **голова редакційної колегії;**

Палаженко О.П. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв РДГУ, **відповідальний секретар;**

Пьотр Лято – доктор мистецтвознавства, професор, м. Краків, Польща;

Карпак А.Я. – доктор мистецтвознавства, професор, м. Львів;

Качмарчик В.П. – доктор мистецтвознавства, професор, м. Київ;

Рада Славінська – доктор мистецтвознавства, професор, м. Пловдив, Болгарія;

Круль П.Ф. – доктор мистецтвознавства, професор, м. Івано-Франківськ;

Громченко В.В. – доктор мистецтвознавства, професор, м. Дніпро;

Сверлюк Я.В. – доктор педагогічних наук, професор, м. Рівне;

Вовк Р.А. – кандидат мистецтвознавства, професор, м. Київ;

Буркацький З.П. – кандидат мистецтвознавства, професор, м. Одеса;

Овчар О.П. – кандидат мистецтвознавства, доцент, м. Харків;

Слупський В.В. – кандидат мистецтвознавства, доцент, м. Київ;

Цюлюпа Н.Л. – кандидат педагогічних наук, доцент, м. Рівне;

Закопєць Л.М. – кандидат мистецтвознавства, професор, м. Львів.

Історія становлення та перспективи розвитку духової музики в контексті національної культури України та зарубіжжя. Збірник наукових праць. Випуск 17 / Упорядник С.Д. Цюлюпа. – Рівне: Волинські обереги, 2025. – 104 с.

ISSN 2522-1590 (Online)

ISSN 2522-1582 (Print)

У збірнику містяться результати наукових досліджень у жанрі духової музики, поєднані різні підходи дослідників до розкриття питань з історії виконавства на духових інструментах, створення духових оркестрів та перспективи їх розвитку, а також з методики викладання гри на духових інструментах.

Наукові статті висвітлюють корисну інформацію для викладачів, студентів, магістрантів, аспірантів та докторантів мистецьких закладів вищої освіти і широкого кола шанувальників жанру духової музики.

The collection contains the results of research in the genre of wind music, combines different approaches of researchers to disclose the issues of history performance on wind instruments, creation of brass bands and prospects for their development, as well as teaching the methodic of performance on musical instruments. Submitted problematics and scientific articles contain useful information for teachers, students, undergraduates, graduate students and doctoral students of art universities, as well as for a wide range of fans of the brass music genre.

УДК 780.8 : 780.64

**Збірник індексується в міжнародних науково-метричних базах
Google Scholar та Academic Resource Index Research Bib.**

*За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідають автори статей.
Погляди авторів можуть не збігатися з позицією редакційної колегії.*

ISSN 2522-1590 (Online)

ISSN 2522-1582 (Print)

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2025

© Кафедра духових та ударних інструментів РДГУ, 2025

© Видавництво "Волинські обереги", 2025

З М І С Т

Історія та теорія музичного мистецтва

Вовк Р.А., Заболотний П.О. В'ячеслав Тихонов – життєвий та творчий портрет виконавця, педагога, корифея кларнета.....	7
Вар'янюк О.І. Творча постать Владислава Швеця – основоположника львівської школи гри на трубі	24
Цюлюпа С.Д., Остапчук Р.О. Формування виконавських традицій гри на трубі в контексті музичного життя Рівненщини	29
Слупський В.В. Камерні ансамблі мідних духових інструментів у творчості Жанны Юхимівни Колодуб на прикладі сюїти «Строкати картинки»	35
Сіончук О.В. Духові оркестри України в умовах війни: виклики, адаптація, перспективи	39
Трачук Л.Д. Творча діяльність випускників Тульчинського фахового коледжу культури на мистецькій ниві України.....	44
Пінчук Р.В. Загальна характеристика музичної та просвітницької діяльності магістрантів мистецьких закладів вищої освіти	49
Димченко С.С., Димченко К.С. Історія створення та розвитку конкурсу імені Людвіга Котлара в культурно-мистецькому просторі України.....	52

Педагогіка та методика духового виконавства

Закопець Л.М. Характерні особливості роботи над звуком в процесі початкового етапу навчання гри на гобої	61
Клевець К.О. Розвиток емоційного інтелекту здобувачів освіти з дисципліни «Спецінструмент».....	66
Сиротюк Д.М. Методологія формування чистоти інтонації у музикантів-духовиків у процесі навчання гри на духових інструментах	70
Яровий Ю.В. Концерт № 2 для тромбона з оркестром Л. Колодуба: інтерпретаційний дискурс.....	73
Закопець М.Л., Палаженко О.П. Загальна характеристика формування фахової компетентності виконавців-духовиків у Європейських закладах вищої освіти.....	77
Вишневська І.П. Специфіка роботи концертмейстера в класі духових інструментів.....	83
Пастушок Т.В. Педагогічні умови формування комунікативної культури диригента дитячого оркестрового колективу.....	87
Відомості про авторів	92
Презентація сучасних наукових, навчально-методичних та нотних видань духовиками України та зарубіжжя (2014-2025 роки)	94

4. Просіна О. Розвиток емоційного інтелекту як основа формування професійної компетентності майбутніх учителів музики. *Гірська школа українських Карпат*. № 18. 2018. С. 119-122.
5. Ракітянська Л. Концепція формування емоційного інтелекту вчителя музичного мистецтва в процесі фахової підготовки. *Педагогічний процес: теорія і практика. Серія: Педагогіка*. № 3-4 (66-67). 2019. С. 16-23.
6. Степурко В. І. Аналіз музичних творів : навчальний посібник. Київ : НАКККиМ, 2020. 140 с.
7. Шурдак М.І. Аналіз музичних творів. Теоретичний матеріал для практичної та самостійної роботи. Частина 1 : методичні рекомендації для здобувачів вищої освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво». Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2022. 23 с.
8. Salovey P., Mayer J.D. Emotional Intelligence. *Imagination, Cognition, and Personality*. V 9. №3. 1990. P. 185-211
9. Карпенко Н. Емоційний інтелект як основа професійної успішності вчителя. [Тренінг]. URL: <https://naurok.com.ua/emociyniy-intelekt-yak-osnova-profesiyno-uspishnosti-vchitelya-376124.html>

УДК 780.32:78

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0002-1746-5691>

*Сиротюк Д.М.,
м. Рівне*

МЕТОДОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ЧИСТОТИ ІНТОНАЦІЇ У МУЗИКАНТІВ-ДУХОВИКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ГРИ НА ДУХОВИХ ІНСТРУМЕНТАХ

Анотація. Сучасні умови праці музикантів, ансамблів, а також викладацька діяльність у закладах культури та освіти висувають високі вимоги до майбутніх фахівців. Вони потребують всебічної підготовки, що включає глибокі методичні знання та навички. У статті розглядається питання формування чистоти інтонації музикантів-духовиків у процесі опанування гри на духових інструментах.

Формування чистоти інтонації у музиканта-духовика є фундаментальним аспектом його виконавської майстерності, що набуває особливого значення в процесі навчання гри на духових інструментах. Цей процес обумовлений низкою закономірностей, серед яких ключову роль відіграють розвиток слухових навичок, правильна постановка дихання та амбушура, а також систематична робота над технічними й художніми елементами виконання. Удосконалення інтонаційної точності вимагає цілеспрямованої та поетапної роботи, яка охоплює як практичні аспекти навчального процесу, так і формування музичного мислення виконавця.

Відчуття зручності вдиху і видиху завжди благотворно діє на нервову систему виконавця. Ці обставини необхідно враховувати насамперед виконавцям, у яких нестійка нервова система і які при виконанні відповідальних партій нерідко приводять до погіршення якості виконання. Практика показує, що виразний і інтонаційно чистий звук досягається тоді, коли видих проходить повільно, невимушено і разом з тим компактно. Вірно, що щільність видиху потребує і набагато більше затрат повітря, що зобов'язує виконавця частіше брати дихання під час гри.

Ключові слова: інтонація, артикуляція, музиканти-духовики, навчання, штрихи.

Annotation. Modern working conditions of musicians, ensembles, as well as teaching activities in cultural and educational institutions place high demands on future specialists. They require comprehensive training, which includes deep methodological knowledge and skills. The article considers the issue of forming the purity of intonation of wind musicians in the process of mastering the game of wind instruments.

The formation of the purity of intonation in a wind musician is a fundamental aspect of his performing skills, which acquires particular importance in the process of learning to play wind instruments. This process is determined by a number of laws, among which the development of auditory skills, the correct setting of breathing and embouchure, as well as systematic work on technical and artistic elements of performance play a key role. Improving intonation accuracy requires purposeful and phased work, which covers both practical aspects of the educational process and the formation of the performer's musical thinking.

The feeling of ease of inhalation and exhalation always has a beneficial effect on the performer's nervous system. These circumstances must be taken into account primarily by performers who have an unstable nervous system and who, when performing responsible parts, often lead to a deterioration in the quality of performance. Practice shows that an expressive and intonationally pure sound is achieved when the exhalation is slow, relaxed and at the same time compact. It is true that the density of the exhalation also requires much more air consumption, which obliges the performer to take a breath more often during the game.

Keywords: intonation, articulation, brass musicians, training, strokes.

Майбутнє нашої нації значною мірою визначається розвитком інтелектуального, культурного та творчого потенціалу молоді, яка формується під впливом соціокультурного середовища, що її оточує. Ключова роль у становленні творчої особистості належить педагогам, а також тим методам і підходам до навчання, які вони впроваджують у процесі викладання. Тому особливого значення набуває вирішення проблем вдосконалення фахової підготовки учнів та студентів у музичних закладах як складової художньо-творчого розвитку підростаючого покоління. Сучасні умови роботи музикантів, ансамблів, а також педагогічна діяльність у сфері культури й освіти ставлять перед майбутніми фахівцями вимогу опановувати різносторонні та ґрунтовні методичні знання й навички в процесі їхньої професійної підготовки. Мета викладання методики гри на духових інструментах полягає в підготовці підлітків до виступів як у сольному, так і в оркестровому форматі. Протягом навчального процесу музиканти набувають практичних навичок гри на спецінструменті та в оркестрі, розвивають гармонічний і поліфонічний слух, відчуття ритму, відшліфовують навички точної настройки інструменту і оркестру, удосконалюють навички читки нот із листа, розвивають навички ансамблевої гри в складі оркестру. Враховуючи всі чинники підготовки майбутнього музиканта, **актуальною** є проблема вироблення методичних засад роботи над чистотою інтонації під час навчання гри на духових інструментах.

Ціль роботи. Проаналізувати роботу над виробленням чистоти інтонації музикантів-духовиків у процесі навчання.

Проблемам, пов'язаним з функціонуванням дихальної системи музиканта духовика в процесі гри на духових інструментах в педагогіці традиційно приділяється значна увага. У основі педагогічних досліджень функціонування дихальної системи музиканта духовика лежать роботи відомих педагогів: В. М. Апатського, Р. Вовка, М. Волкова, Я. Сверлюка, О. Палаженка, С. Цюлюпи, М. Терлецького, П. Круля, В. Богданова та багатьох інших провідних науковців сучасності.

Велика кількість повітря в легенях в процесі гри перешкоджає повільному його видиху і здійснює підвищений тиск на губи виконавця, тим самим виникає зайва напруженість губних м'язів, стає дуже важко втримати звук від зриву і погіршностей в інтонуванні.

Для досягнення всього цього виконавець повинен навчитися вільно керувати своїми дихальними м'язами, що зводиться до вміння виконавця надати "опору" диханню. При диханні на "опорі" м'язи, які беруть участь у вдиху, не розслаблюються, а при видиху ніби протидіють роботі м'язів, які беруть участь у видиху, в результаті чого видих проходить плавно і стає більш протяжливий. В процесі гри виконавець дуже часто змушений робити вдих, не дочекавшись того, коли в цьому буде необхідність. В таких випадках бажано перед наступним вдихом робити попередній видих, щоб звільнити легені від відпрацьованого повітря [1].

Відчуття комфорту під час вдиху і видиху завжди позитивно впливає на нервову систему виконавця. Цей аспект особливо важливо враховувати музикантам із нестійкою нервовою системою, адже у відповідальні моменти виконання це може відобразитися на якості гри. Практика демонструє, що виразний та інтонаційно чистий звук досягається тоді, коли видих здійснюється повільно, невимусно, але водночас компактно. Однак слід пам'ятати, що оптимальна щільність видиху вимагає більших затрат повітря, тому виконавцю необхідно частіше брати дихання під час виконання.

В процесі виконавської практики гри на духових інструментах склались наступні правила постановки:

Положення голови. Голову слід утримувати у рівному положенні, уникаючи її нахилів до плеча, вперед чи назад. Будь-який нахил – вниз, вгору або в сторони – може негативно вплинути на взаємодію губ виконавця з тростиною, що у свою чергу може порушити правильну функцію язика та змінити напрямок повітряного потоку, що проходить через інструмент. Це особливо важливо для забезпечення точної техніки виконання та створення якісного звучання [1].

Положення корпусу (тулуба). Під час гри на музичному інструменті дуже важливо дотримуватися правильної позиції корпусу. Тіло слід тримати рівно, невимусно і природно, незалежно від того, чи виконуватиме ви гру сидячи чи стоячи. Така позиція не лише забезпечує зручність, але й сприяє оптимальному використанню м'язів і дихальної системи [4].

Плечі мають бути трохи розгорнуті назад і максимально розслаблені, при цьому лопатки повинні прилягати до спини. Грудну клітку слід злегка випрямити, однак уникайте перенапруження, щоб не створювати зайвого дискомфорту. Це положення значно полегшує роботу легенів і діафрагми, що є ключовим елементом у правильному диханні під час гри.

Якщо музикант грає сидячи, важливо дотримуватися кількох додаткових рекомендацій. Ноги слід тримати паралельно до підлоги: класти одну ногу на іншу не бажано, адже це може порушити рівновагу корпусу. Сидіти слід не глибоко – тільки на передній частині сидіння, причому спиратися на спинку стільця також не рекомендується.

Дотримання цих правил сприяє вільній роботі діафрагми та м'язів черевного пресу, тоді як нехтування ними може перешкодити належному виконанню твору та негативно вплинути на загальну фізичну техніку виконавця.

Положення рук і пальців. Руки не варто занадто притискати до тулуба, оскільки це створює перешкоди для природного і вільного дихання, що може негативно позначитися на загальному комфорті та техніці виконання. Однак також не слід надмірно піднімати лікті, оскільки таке положення призводить до підняття ключиць, перенапруження кісткових і суглобових з'єднань, а також обмежує легкість і свободу рухів рук і пальців. Пальці на інструменті повинні розташовуватися вільно і невимушено, при цьому бути злегка зігнутими. Важливо уникати під час виконання зайвого піднімання пальців високо над інструментом або їх відведення вбік, оскільки такі рухи можуть не лише порушити техніку, а й спричинити втрату контролю над звучанням [1].

Положення інструменту. Інструмент під час гри слід тримати так, щоб забезпечити комфорт і не обмежувати свободу виконання.

Особливий акцент варто зробити на врахуванні індивідуальних особливостей виконавця.

У ході занять початківцям важливо зосереджуватися не лише на вивченні правильних методів постановки, але й на усвідомленні важливості їх практичного застосування.

Функції губ і язика виконавця. У залежності від способу звуковидобування духові інструменти поділяються на язичкові, свистячі (лабіальні) і амбушурні. Функції губ виконавця суттєво відрізняються у залежності від того, до якої групи належить духовий інструмент. При гри на флейті виконавець регулює губами струмінь вдутого повітря, направляє його в отвір головки флейти і надає їй таку форму, при якій повітряний струмінь набуває найбільшу ефективність при звуковидобуванні. При гри на гобої, кларнеті, саксофоні виконавець регулює коливальний процес трості діяльністю нижньої губи, на мідних інструментах роль видобування звуку виконують губи, які безпосередньо впливають на інтонаційні, темброві і динамічні особливості звучання [7]. Особливо корисними вправами для розвитку техніки губ виконавця є систематичне виконання витриманих звуків. У практиці навчання гри на духових інструментах не завжди цим вправам приділяється належна увага, хоча вони є майже єдиним засобом, який дає можливість добитися чистоти інтонації при значній зміні сили звуку. Дуже корисні вправи у виконанні інтервалів, тяжких в інтонаційному відношенні, в тому числі інтервалів більше октави [3].

Для виконавців на валторні, корнеті, трубі, тромбоні рекомендуються вправи на губні трелі, які являють собою найбільш чистий вид техніки губ. На думку В.М. Блажевича, володіння виконанням губною треллю характеризує “вищу ступінь в розвитку амбушуру в цілому” [5]. Вправи для губних трелей полягають у видобуванні звуків, які складають трель з поступовим скороченням їх тривалості (прискоренням).

Висновки. По впливу на інтонацію, склади можна розділити на дві групи. До однієї відносяться склади, вплив яких визначено в усіх випадках однаково; до другої – склади, які визивають протилежні зміни інтонації.

До першої групи відносяться склади – то, ту, та (понижаючі інтонацію); тя, ку (середні); ко, ки, ди, ти (підвищуючі). Решта складів відносяться до другої групи, вони дають протилежні результати.

Це ж спостереження стосується і змін інтонації. Аналіз підтверджує, що пом'якшення артикуляційного складу значно частіше спричиняє підвищення звукового тону у середньому регістрі, ніж у верхньому. При цьому інтонаційні зміни звуку безпосередньо залежать від того, яка саме голосна слідує за приголосною у складі. Вплив голосної на характер звуку можна описати наступним чином. Ті голосні звуки, які потребують певного розтягування губ, наприклад, и, і, е, є, мають властивість викликати підвищення тону звучання, що позначається на загальній інтонаційній структурі.

Отже, наведені в статті рекомендації стануть доволі корисними для всіх музикантів-духовиків у процесі відпрацювання чистоти інтонації під час навчання гри на духових інструментах.

Література

1. Апатський В. М. Основи теорії і методики музично-виконавського мистецтва: Навч. посібник / В. М. Апатський. – К. : НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 432 с.
2. Білоус В. П. Мотиви музичної діяльності і їх значення у формуванні майстерності музиканта / В. П. Білоус // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури : [зб. наук. пр.] – К., 2003. – Вип. XI. Частина друга. – С. 210–219.
3. Михайличенко О. В. Основи загальної та музичної педагогіки : навч. посіб. / О. В. Михайличенко. – Суми : Наука, 2004. – 210 с.
4. Палаженко О. П. Виконавська майстерність як єдність технічної і художньої сторін в процесі виконання творів музикантами-духовиками / О. П. Палаженко // Матеріали IV Міжнародної науково-практичної

- конференції студентів та молодих науковців «Наука, освіта, суспільство очима молодих». – Частина 1. Психолого-педагогічний напрям. – Рівне : РВВРДГУ. – 2012. – 191 с. – С. 112–114.
5. Терлецький М.М. Методика навчання гри на духових інструментах. – М.М. Терлецький / Рівне, 1994.
6. Юцевич Ю. Є. Музика : словник-довідник / Ю. Є.Юцевич. – Тернопіль : Богдан, 2003. – 352 с.
7. Burgess G. The Oboe / G. Burgess, B. Haynes. – New Haven and London : Yale University Press, 2004. – 418 p.

УДК 78.071.2:785.7+78.03](477)

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0005-5303-9915>

**Яровий Ю.В.,
м. Київ**

КОНЦЕРТ №2 ДЛЯ ТРОМБОНА З ОРКЕСТРОМ Л. КОЛОДУБА: ІНТЕРПРЕТАЦІЙНИЙ ДИСКУРС

Анотація. Стаття присвячена дослідженню інтерпретаційного дискурсу Концерту № 2 для тромбона з оркестром Л. Колодуба. Розглядається синтез фольклорних інтонацій та сучасних музично-виражальних засобів, що формує жанрово-стильову єдність концерту. Досліджуються різні інтерпретаційні підходи до твору, що відображають індивідуальність виконавців та культурний контекст його створення. Також акцентується увага на важливості популяризації української музики.

Ключові слова: творчість Л. Колодуба, концерт для тромбона з оркестром, інтерпретаційний дискурс, українська музика, фольклор, виконавець.

Abstract. This article is devoted to the study of the interpretative discourse of Trombone Concerto No. 2 with Orchestra by L. Kolodub. The synthesis of folk intonations and modern musical expressive means, which forms the genre-stylistic unity of the concerto, is considered. Various interpretative approaches to the work, reflecting the individuality of performers and the cultural context of its creation, are explored. Attention is also focused on the importance of popularizing Ukrainian music.

The keywords: L. Kolodub's creativity, Trombone Concerto with Orchestra, interpretive discourse, Ukrainian music, folklore, performer.

Постановка проблеми. В умовах сучасного культурного дискурсу актуалізується проблема недостатньої репрезентації новітньої української музичної культури, що, попри її беззаперечну історичну та мистецьку цінність, залишається поза увагою широкої аудиторії. Після прем'єрного виконання нерідко твори зникають з поля зору музичної спільноти. Одним з таких прикладів є Концерт № 2 для тромбона з оркестром Л. Колодуба, написаний у 2003 році. Недоступність нотних матеріалів, відсутність якісних записів у вільному доступі та обмежена кількість концертних виконань створюють відчутні перешкоди для ознайомлення з цим твором. Саме тому важливо привертати увагу виконавців до цікавих та маловідомих творів, підкреслювати їх значущість і важливість для української музичної культури.

В умовах сучасних викликів, коли питання національної ідентичності набуває особливої гостроти, звернення до музичної спадщини українських композиторів є не лише актом культурної пам'яті, але й засобом стимулювання національної самосвідомості.

Мета статті – дослідити інтерпретаційний дискурс Концерту № 2 для тромбона з оркестром Л. Колодуба, виявити виконавські підходи та культурні контексти, що впливають на виконання цього твору.

Завдання статті охоплюють структурно-стильовий аналіз Концерту № 2 Л. Колодуба, його жанрово-стильові особливості, виконавський аналіз сольної партії з метою окреслення спектру можливих інтерпретаційних підходів до виконання концерту.

Аналіз досліджень та публікацій виявляє, що інструментальні твори Л. Колодуба досліджуються науковцями у різних аспектах. Зокрема, Л. Макаренко (2025 р.) зосереджується на зв'язку творчості композитора з українським фольклором, а Ф. Крижанівський (2006 р.) аналізує синтез фольклорних інтонацій та сучасних музичних засобів у творах для тромбона. Також активно досліджуються дотичні до нашої теми питання сучасного побутування жанру інструментального концерту (К. Біла, 2011), виконавської інтерпретації та ролі тромбона як сольного інструмента

Наукове видання

**ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ДУХОВОЇ МУЗИКИ В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖЖЯ**

Збірник наукових праць

ВИПУСК 17

Редактор-упорядник
Степан Цюлюпа

Верстка
Віталій Власюк

Підписано до друку 28.05.2025 р. Формат 60х84 1/8. Папір офсет.
Гарнітура "Times". Друк цифр. Ум. друк. арк. 12,09. Наклад 100 пр. Зам. 40.
Видавництво "Волинські обереги".
33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;
e-mail: oberegi97@ukr.net
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.
Надруковано в друкарні видавництва "Волинські обереги".